

Sygn. akt II Ka 370/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Karol Troć (spr.) SR del. Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Anity Żabczyńskiej-Komor

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 r.

sprawy **Z. W.**

oskarżonego z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, pełnomocników oskarżycieli posiłkowych i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 12 stycznia 2021 r. sygn. akt II K 795/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- oskarżonego Z. W. uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia wyczerpującego znamiona występku z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 163 § 2 kk w zw. art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk za przypisany czyn wymierza oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych,
- na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od Z. W. na rzecz G. P. kwotę 147 662 (sto czterdzieści siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dwa) zł tytułem naprawienia szkody,
- na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od Z. W. na rzecz B. N. kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Z. W. na rzecz B. N. i G. P. po 1344 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

IV. zasądza od Z. W. na rzecz Skarbu Państwa 1000 zł tytułem opłaty za obie instancje i 20 zł wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 370/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. II K 795/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	Z apelacji obrońcy oskarżonego Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 § 1 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk , poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

a) uznanie, iż dokument „zalecenia przeciwpożarowe instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej, przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego (...) firmy (...) Sp. z o.o.” (dalej jako: „zalecenia przeciwpożarowe”) jest dokumentem pozwalającym na poczynienie kategoriycznych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonego, w sytuacji gdy przedmiotowy dokument jest opinią prywatną, niepodpisaną przez rzekomego autora bryg. mgr inż. J. Ś., stanowiącą wydruk informacji, czego konsekwencją jest to, że nie może być traktowany jako pełnoprawna dokumentacja zbiornika i stanowiąc jednocześnie podstawy kategoriycznych ustaleń w niniejszej sprawie przesądzających o sprawstwie oskarżonego Z. W.;

b) z treści przedmiotowego dokumentu wynika, iż jest on instrukcją kierowaną w stosunku do producenta, nie zaś w stosunku do użytkownika zbiornika, bowiem znajdują się w nim zalecenia odnośnie tego, jakie dokumenty producent powinien dołączyć do zbiornika.

W przypadku, gdy Sąd Odwoławczy uzna, iż „zalecenia przeciwpożarowe” mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, obrońca wskazał z ostrożności procesowej, co następuje:

a) w części 1 „zaleceń przeciwpożarowych”, w której zostało wskazane wyposażenie zbiorników brak jest informacji o tym, że zbiornik musi zostać wyposażony w linię nalewową;

	<p>b) dokument ten jest niepełny, gdyż znajdują się w nim odwołania do nieistniejących przypisów (w pkt 6.37 zamieszczono odwołanie do przypisu nr 9, a w instrukcji jest tylko 8 przypisów);</p> <p>c) w „zaleceniach przeciwpożarowych” znajduje się zastrzeżenie, że:</p> <p>„Przedstawione w opracowaniu zalecenia przeciwpożarowe są ważne pod warunkiem, że producent nie wprowadzi zmian materiałowych, konstrukcyjnych i technologicznych, mających istotny wpływ na parametry eksploatacyjne i trwałość zbiornika oraz nie ulegną zmianie, w polskich przepisach, wymagania określone dla tego rodzaju urządzeń”.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W przedmiotowej sprawie wniesiono 4 apelacje, ale wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku II instancji złożył jedynie obrońca oskarżonego Z. W.. Z tego względu, Sąd Okręgowy ograniczył zakres uzasadnienia i jego rozważań do odpowiedzi na wniesiony przez niego środek odwoławczy - oraz do omówienia apelacji wniesionej przez prokuratora, stanowiącej kanwę dokonania zmian reformatoryjnych w zaskarżonym wyroku, jako że kierunek apelacji, wniesionych przez pełnomocników oskarżycieli posiłkowych, był tożsamy z apelacją prokuratorską; podobne były też wnioski o orzeczenie środków kompensacyjnych.</p> <p>Mimo mnogości zarzutów sformułowanych przez obrońcę</p>		

oskarżonego, mieszczących się w aż 3 kategoriach względnych przesłanek odwoławczych, osiã wniesionej przez niego apelacji było kwestionowanie znaczenia dokumentu w postaci „Zaleceń przeciwpożarowych” dotyczących zbiornika, którego dotyczył akt oskarżenia w tej konkretnej sprawie w powiązaniu z normami prawa materialnego, na których to Sąd I instancji oparł zaskarżony wyrok, dlatego też w trosce o przejrzystość niniejszego wyводу i celem ograniczenia dublowania tych samych rozważań wyłącznie z uwagi na wymóg sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu II instancji w formie tabelarycznej, narzucającej określoną budowę tegoż, Sąd Okręgowy, oczywiście tam gdzie będzie to możliwe, zamieści stosowane odnośniki do konkretnych rubryk. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie będzie omawiać kwestii prawidłowości kwalifikacji zarzutów, odnosząc się do sedna zarzucanych uchybień mających przełożenie na tę konkretną sprawę.

Przechodząc do sedna, tj. do oceny zarzutów odwoławczych z apelacji obrońcy, podkreślić należało, iż żaden z nich, w ocenie Sądu Okręgowego, nie znalazł potwierdzenia w tej sprawie. Znaczenie dokumentu w postaci „Zaleceń przeciwpożarowych instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej, przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego (...) firmy (...) Sp. z o.o.” (dalej – zaleceń przeciwpożarowych) ze wszystkimi tego skutkami – określonymi obowiązkami płynącymi z tegoż dla oskarżonego - zostało przez Sąd Rejonowy ocenione bezbłędnie.

Dowód ten mógł stanowić podstawę poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych, a próba jego podważenia i wyeliminowania ze strony obrońcy stanowiła dość czytelny, aczkolwiek nieskuteczny zabieg i przyjętą strategię obrony. Przepis art. 410 kpk i wymóg uwzględniania całokształtu okoliczności sprawy obowiązuje nie tylko Sąd ferujący wyrok, ale również strony procesowe go kwestionujące. W przekonaniu Sądu Okręgowego, pominięcie tegoż dokumentu nastąpiłoby z obrazą w/w przepisu w powiązaniu z naruszeniem zasady obiektywizmu i koniecznością uwzględnienia także tych okoliczności, które przemawiały na niekorzyść oskarżonego. Jak stanowi § 4 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, w obiektach oraz terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, w tym (pkt 2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia się ognia. Kwestionowany przez obrońcę dokument „Zalecenia przeciwpożarowe...” stanowił uzupełnienie powyższej normy i

w tym zakresie Sąd Odwoławczy podzielił w zupełności stanowisko Sądu Rejonowego.

Dokument ten wraz ze wszystkimi jednostkami redakcyjnymi stanowił integralną całość i w ten sposób, w ocenie Sądu Okręgowego, należało go odczytywać. Wskazywanie na brak prawidłowej numeracji punktów w/w dokumentu, przytaczanie przez skarżącego jego fragmentów bez uwzględnienia całości zawartych w nim informacji, nie doprowadziło do stwierdzenia, iż z uwagi na braki w technicznej redakcji dokumentu, zawarte w nim dane i zalecenia producenta nie były wiążące dla użytkowników. Warunki użytkowania określone przez producenta dla swojej skuteczności wcale nie wymagają podpisu osoby fizycznej, przeciwnie do opinii biegłego opiniującego w danej sprawie. W tym miejscu zdecydowanie pokreślić należy, iż ze strony obrońcy do czynienia mieliśmy z pomieszaniem pojęć mających znacznie w procesie karnym i polemicznym, a nie rzetelnym, podejściem do skarżonej kwestii. Ponadto, trudno wyobrazić sobie sytuację, w której dla samego producenta zbiornika dokument o tej randze, mający znaczenie przy ewentualnym rozważaniu odpowiedzialności za czyn z art. 163 § 1 pkt 1 kk w zw. z § 4 ust. 1 pkt 2 w/w Rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej (...), sformułowałaby osoba, która nie jest specjalistą w swojej dziedzinie.

Pkt 6.14 w/w Zaleceń (k. 39 akt sprawy) wyraźnie stanowił, iż instalacja do rozładunku paliwa olejowego i napełniania zbiornika powinna mieć szczelne

połączenie do cysterny do zbiornika i być skutecznie uziemiona linką miedzianą o przekroju 16 mm² do kroćca uziemającego, umieszczonego w pobliżu zbiornika, aby odprowadzić ewentualne ładunki elektryczności statycznej do ziemi. Z kolei w pkt 6.18 wskazano, iż do napełniania zbiornika zaleca się stosować wyłącznie przyłącze o średnicy 50 mm (lub ekwiwalentne) dostosowane do przyłącza węża cysterny, wyposażone w niemetalową pokrywę i łańcuch. Oskarżony pokwitował odbiór dokumentów dotyczących zbiornika wraz z instrukcjami własnoręcznym podpisem (k. 26). Eksploatacja zbiorników oferowanych przez firmę (...) oznacza m.in. konieczność zapewnienia skutecznego odprowadzania ładunków elektryczności statycznej (uziemienie). Powyższe zdanie zostało w sposób jasny sformułowane w w/w Zaleceniach na k. 56 i zdaniem Sądu Okręgowego nie pozostawiało marginesu do jakichkolwiek wątpliwości, jakie obowiązku wiążą się z jego użytkowaniem w sposób zgodny z zaleceniami producenta.

Czy w przedmiotowej sprawie zapewniona była szczelność w przepływie oleju napędowego i czy użytkowany zbiornik został przez oskarżonego uziemiony? Na oba te kluczowe pytania należało udzielić odpowiedzi przeczącej i od tego punktu, tychże okoliczności nie kwestionowanych nawet przez obrońcę, ustanowić punkt wyjścia dla dalszych rozważań, albowiem stwierdzony sposób użytkowania przedmiotowego zbiornika w tej konkretnej sprawie był

<p>sprzeczny z w/w zaleceniami przeciwpożarowymi producenta.</p> <p>Obrońca nie przedstawił w tym względzie żadnych przekonujących argumentów, które mogły podważyć odpowiedź na 2 powyższe pytania i okoliczności prawidłowo ustalone przez Sąd I instancji. Relacje przesłuchiwanych w tej sprawie osób kwestie te przedstawiały jednolicie – zbiornik nie był uziemiony, a samo tankowanie następowało za pomocą tzw. pistoletu, co nie gwarantowało szczelności.</p> <p>W przekonaniu Sądu Okręgowego, taka opowiedz na zarzut obrońcy dotycząca esencji procedowanych kwestii jest zupełnie wystarczająca i odpowiada wymogom zachowania „zwięzłości” uzasadnienia wyroku.</p>		
Wniosek		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Z. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
2.	<p>Naruszenie prawa materialnego, a mianowicie § 4 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r., nr 109, poz. 719), poprzez uznanie, że zalecenia przeciwpożarowe są warunkami użytkowania zbiornika określonymi przez producenta, w sytuacji gdy niewiadome jest pochodzenie tego dokumentu oraz brak jest w dokumencie jakichkolwiek informacji, że dokument ten pochodzi od producenta.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Odszukanie powyższego dokumentu było wystarczające, aby uznać zarzut obrońcy za nietrafny. Zalecenia przeciwpożarowe instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej, przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolniczego (...) firmy (...) znajdują się na początku pierwszego tomu akt niniejszej sprawy. Jak już wskazano oskarżony Z. W. własnoręcznym podpisem pokwitował odbiór tego dokumentu (k. 26). Jako dostawca, od którego oskarżony zakupił przedmiotowy zbiornik, wskazana została (...) Spółka z o.o. podano jej siedzibę, nr KRS, dane kontaktowe, dlatego też argument o tym, iż niewiadome jest pochodzenie tego dokumentu oraz brak jest w dokumencie jakichkolwiek informacji, że dokument ten pochodzi od producenta, nie zasługiwało na uwzględnienie jako sprzeczne z tym, czym dokładnie</p>		

dysponował Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Z. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
3.	Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 170 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 167 kpk , poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu konstrukcji zbiorników paliwowych na okoliczność ustalenia czy przedmiotowy zbiornik paliwowy powinien być wyposażony z tzw. sztywne łącze i tym samym być uziemiony z wykorzystaniem linki miedzianej, w sytuacji gdy nie posiadał linii nalewowej oraz wniosku obrońcy o zwrócenie się do producenta o nadesłanie instrukcji użytkowania i tankowania zbiornika, jako niemających znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc Sąd I instancji ocenił dowody jeszcze przed ich przeprowadzeniem i uznał, że nie mogą one mieć wpływu na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	rozstrzygnięcie sprawy, w sytuacji gdy te wnioski dowodowe miały właśnie kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i oceny sprawstwa oskarżonego Z. W..
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Do poczynienia ustalenia, które jest kluczowe dla sprawy i dla obrońcy, a dotyczącego wymogu użytkownika zbiornika z wykorzystaniem „sztywnego łącza” (a zatem szczelności linii nalewowej) nie była potrzebna opinia biegłego, skoro jak już wskazano w rubryce 3.1 – w sposób pozbawiony wątpliwości wynikało to z dokumentu w postaci „Zaleceń przeciwpożarowych (...)” pochodzących od producenta tego zbiornika, a przekazanego użytkownikowi w komplecie jako instrukcja użytkowania i eksploatacji. Sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok dysponował tego rodzaju dokumentem. W ocenie Sądu Okręgowego, decyzja Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosków dowodowych obrońcy była prawidłowa. Cały czas pamiętać należało z jakim etapem postępowania mamy do czynienia – opinia specjalisty nie była potrzebna jako producentowi na etapie formułowania „zaleceń przeciwpożarowych”, lecz do pożaru już doszło, a oskarżony w czasie go poprzedzającym dopuszczał do użytkowania tego zbiornika w sposób sprzeczny z zaleceniami producenta. Dopuszczenie wnioskowanej opinii było zbędne, skoro z zaleceń przeciwpożarowych i okoliczności sprawy wynika, że użytkowanie zbiornika bez linii nalewowej</p>	

ze sztywnym łączem było nbiedopuszczalne, bo groziło w skrajnych sytuacjach pożarem (do którego przecież właśnie ze względu na brak tych akcesoriów doszło). Nie zostało zakwestionowane ustalenie biegłego, że przyczyną pożaru był przeskok ładunku elektrostatycznego, powstałego wskutek tankowania, który nie został odprowadzony do ziemi właśnie dlatego, że zbiornik użytkowany przez oskarżonego nie miał żadnego metalowego elementu (łącza linii nalewowej), który można byłoby uziemić. Możliwość zakupu zbiornika, dopuszczonego do przechowywania oleju napędowego, bez akcesorium, wymaganego instrukcją użytkowania dla jego prawidłowej eksploatacji, nie oznacza, że tak eksploatacja bez niego była dopuszczalna i legalna. Wbrew polemicznym argumentom obrońcy, na tym polega istota przepisu art. 170 § 1 pkt 2 kpk, że Sąd procedujący w sprawie poniekąd musi ocenić hipotetyczną przydatność postulowanych do przeprowadzenia dowodów i ich znaczenie dla sprawy przed ich przeprowadzeniem. Podnoszony w zarzucie przepis art. 167 kpk wskazuje na podmioty uprawnione do inicjowania dowodów. Sąd Rejonowy wyraził swoje stanowisko odnośnie zasadności przeprowadzenia wskazanych przez obrońcę dowodów wydając postanowienie na rozprawie w dniu 12 stycznia 2021 r. (k. 775 i następne), oddalając je z podaniem właściwej podstawy prawnej oraz krótkim, aczkolwiek przekonującym uzasadnieniem, a Sąd Okręgowy nie stwierdził w tym względzie jakichkolwiek uchybień. Nie sposób zatem oczekiwać, by odmawiając uwzględnienia

<p>inicjatywy dowodowej ze strony obrońcy Sąd Rejonowy miał jednocześnie obowiązek przeprowadzenia tychże dowodów z urzędu i przez to naruszył art. 167 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wnioski główne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Z. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji; 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wszystkich wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>Obraza przepisu postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, w mianowicie art. 6 kpk, poprzez naruszenie prawa do obrony oskarżonego w wyniku braku możliwości zapoznania się przez obrońcę z aktami postępowania w okresie od doręczenia wyroku do dnia, w którym upłynął termin na złożenie apelacji w niniejszej sprawie, z uwagi na wypożyczenie akt postępowania Prokuraturze Okręgowej w Siedlcach.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Po pierwsze – obraza przepisu art. 6 kpk, jako zawierającego zasadę procesu karnego, tj. prawa do obrony oskarżonego, nie może stanowić samoistnej podstawy odwoławczej. O ile obrońca zarzuca zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przewidzianej w tymże przepisie zasady, to powinien wskazać inną, szczególną, konkretną normę z KPK, ale w powiązaniu z art. 6 kpk, która jego zdaniem, jako realizująca prawo do obrony, także została narusza. Skarżący w tej sprawie nie spełnił tego wymogu formułując swój zarzut w petitum. Nie doprecyzował go również w uzasadnieniu wniesionej apelacji. Po drugie zaś – jeżeli rozważamy względną przesłankę odwoławczą z kategorii określonej w art. 438 pkt 2 kpk, obligatoryjnym składnikiem jego skuteczności jest konieczność wykazania przez skarżącego wpływu naruszenia danego przepisu na treść zaskarżonego wyroku. Wskazywane przez obrońcę uchybienie miało tymczasem nastąpić już po tym jak Sąd Rejonowy wydał zaskarżony wyrok. Mówiąc w najprostszy sposób – wyrok ten istniał już w ściśle określonym kształcie w dacie doręczenia jego odpisu obrońcy i to, co działo się później, nie sposób uznać za mające jakikolwiek wpływ na jego kształt. Ponadto, z akt sprawy wynikało bezpośrednio, że obrońca oskarżonego na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego miał nieograniczony dostęp do akt. Te wszystkie względy spowodowały, że w przekonaniu Sądu Okręgowego sama racjonalność podniesienia</p>	

przez obrońcę oskarżonego tegoż zarzutu pozostawiała wiele do życzenia.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Z. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
5.	Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, skutkujący uznaniem, że Z. W. jest winny zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, powinna prowadzić do wniosku, że jest niewinny.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut skutkowy, wtórny wobec poprzedzających go zarzutów obraży przepisów postępowania, dotyczących po pierwsze oceny dowodów, po drugie zaś ich kompletności. Obrońca oskarżonego nie przytoczył dodatkowych		

argumentów, mających podważyć zaskarżony wyrok w kontekście stricte zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Poprzestał wyłącznie na technicznym wyodrębnieniu w uzasadnieniu wniesionej apelacji odrębnej jednostki redakcyjnej, aczkolwiek omawianemu zarzutowi błędu w ustaleniach nie poświęcił żadnego dodatkowego merytorycznego i przekonującego uzasadnienia, poza skutkowym pokreśleniem rangi poprzedzających go uchybień, jak już wskazano niezasadnych z przyczyn omówionych w poprzednich rubrykach.

W orzecznictwie SN wskazuje się, iż podniesienie zarzutu opisanego w art. 438 pkt 3 kpk w zasadzie zastrzeżone jest do takich przypadków, kiedy materiał dowodowy został poprawnie skompletowany i oceniony, a pomimo tego poczynione ustalenia faktyczne nie odpowiadają wnioskowi wynikającym z tychże dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2021 r., sygn. V KK 341/20, OSNK 2021, nr 10, poz. 40, LEX).

Z tego rodzaju sytuacją nie mieliśmy do czynienia w tej sprawie i zarzut obrońcy z pkt 6 wniesionej przez niego apelacji nie został w ten sposób sformułowany.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Z. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie
- o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
6.	<p><u>Z apelacji prokuratora</u></p> <p>Obraza prawa karnego procesowego, mająca wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7, 410 kpk i art. 413 § 2 pkt 1 kpk, polegająca na nieuwzględnieniu przez Sąd całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i wadliwej ocenie dowodów, w szczególności w postaci dokumentów dotyczących posadowienia, instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy (...) firmy (...) Sp. z o.o. oraz opinii biegłego z zakresu pożarnictwa, co w konsekwencji doprowadziło Sąd Rejonowy do nieuzasadnionej zmiany opisu czynu poprzez wyeliminowanie działania wbrew dokumentowi o nazwie „Zalecenia przeciwpożarowe instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolniczego (...) firmy (...) Sp. z o.o.”, rozmiaru szkody wyrządzonej przestępstwem oraz charakteru obrażeń ciała, których doznał pokrzywdzony B. N., a w konsekwencji zakwalifikowanie czynu zarzucanego Z. W. z art. 164 § 2 kk, w sytuacji gdy swobodna a nie dowolna, jak to uczynił Sąd I instancji, ocena całokształtu materiału</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>dowodowego zgromadzonego w sprawie przeprowadzona zgodnie z zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego, winna skutkować opisem czynu uwzględniającym powyżej wskazane okoliczności oraz kwalifikacją z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Osią apelacji prokuratorskiej była kwestia opisu czynu i właściwej kwalifikacji prawnej przestępstwa popełnionego przez oskarżonego. Oskarżyciel publiczny w postępowaniu odwoławczym postulował „powrót” do opisu czynu wskazanego w akcie oskarżenia, a jego argumenty i stwierdzone uchybienia doprowadziły Sąd Okręgowy do przekonania o zasadności dokonania w zaskarżonym wyroku zmian reformatoryjnych. Ustalone okoliczności sprawy zasadniczo nie były kwestionowane przez prokuratora, aczkolwiek ich interpretacja przez Sąd Rejonowy była odmienna aniżeli ta, do której słusznie dążył prokurator formułując akt oskarżenia i następnie wnosząc apelację. Sąd I instancji przyjął, że to nie Z. W. dopuścił do tankowania paliwa w dniu 13 sierpnia 2018 r. przez B. N., albowiem oskarżenie opiera się na związku przyczynowo-skutkowym, jakim jest dopuszczenie przez oskarżonego do tankowania ustalonej osoby w sytuacji wyżej opisanej (w skrócie: bez szczelnej linii nalewowej, bez uziemienia). Tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, przerwanie tego ciągu przyczynowo-skutkowego</p>		

przez niekwestionowany przez strony fakt, że to nie Z. W. był osobą, która w dniu zdarzenia fizycznie dopuściła B. N. do tankowania, nie może rodzić odpowiedzialności za zarzucany mu czyn, ponieważ do powstania pożaru nie były wystarczające braki techniczne użytkowanego zbiornika na paliwo, jak też jego umiejscowienie. Pierwszoinstancyjna ocena prawna zachowania oskarżonego i jego kwalifikacja prawna jako wyczerpująca znamiona przepisu art. 164 § 2 kk została przekonująco podważona przez prokuratora, który podkreślił, iż Sąd Rejonowy pominął i tym samym nie nadał właściwego znaczenia faktowi, iż to oskarżony Z. W. jest jedynym właścicielem Zakładu (...), co wynika z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (k. 427). Logicznym pozostaje zatem, iż to nam nim ciążył obowiązek zapewnienia prawidłowego działania urządzeń i maszyn, służących do wykonywania tej działalności. Prokurator słusznie wskazał, iż fakt, że to D. W., żona oskarżonego, w dniu 13 sierpnia 2018 r. fizycznie umożliwiła napełnianie zbiornika na olej napędowy B. N., nie wyklucza stwierdzenia sprawstwa oskarżonego odnośnie czynu z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kpk, gdyż do jej obowiązków nie należało kontrolowanie stanu technicznego zbiornika na olej napędowy oraz nadzorowanie tankowania. Z dokumentu o nazwie „Zalecenia przeciwpożarowe instalowania i eksploatacji zbiorników z polietylenu na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolniczego (...) firmy (...) Sp. z o.o.” jednoznacznie wynika, iż „Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu

ochrony przeciwpożarowej, o której mowa powyżej, stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynku, obiektu budowlanego lub terenu, przejmuje w całości lub w części ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem”. Ponadto, w pkt 6.11 (k. 38) w/w dokumencie wskazano jednoznacznie, że „Użytkownik zbiornika ma obowiązek zapewnienia bezpiecznej dostawy oleju napędowego (napełnianie zbiornika) i wolnej przestrzeni wokół zbiornika do okresowych kontroli i przeglądów”. Zatem to na oskarżonym, a nie jego żonie D. W., także w dniu zdarzenia, ciążył obowiązek zapewnienia możliwości prawidłowego użytkowania zbiornika. We wniesionej apelacji obrońca nie podniósł również zarzutu stricte odnoszącego się do opinii biegłego z zakresu pożarnictwa, w którym zarzuciłby, iż jest ona błędna, niejasna lub niepełna. Sąd Rejonowy również w/w opinię biegłego obdarzył wiarą. Stosownie do § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r., nr 109, poz. 719) – w obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie

prorowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji. Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 w/w Rozporządzenia, zabronione jest użytkowanie instancji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta, bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania się ognia. Zwrotem-kluczem w powyższej normie jest „w sposób niezgodny z warunkami określonymi przez producenta”. W przedmiotowej sprawie w logiczny sposób wyłaniała się konstatacja, że oskarżony Z. W. poprzez niezapewnienie uziemienia zbiornika paliwa oraz dopuszczenie do jego tankowania w sposób pozbawiony szczelności za pomocą tzw. pistoletu, a nie linii nalewowej, naruszył § 4 ust. 1 powyższego Rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej. Okoliczność, iż podczas wcześniejszych tankowań nie doszło do pożaru nie mogła świadczyć o tym, że tankowanie z użyciem „pistoletu” odbywało się w sposób prawidłowy. W dniu zdarzenia do czynników potencjalnie wywołujących ryzyko pożaru doszły jeszcze warunki atmosferyczne i niska wilgotność powietrza. Oskarżony jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, decydujące się na zakup i użytkowanie własnego zbiornika oleju napędowego do firmowych pojazdów powinien był przedsięwziąć wszelkie niezbędne działania, mające na celu zapobieżenie niebezpieczeństwu pożaru czy wybuchu poprzez spełnienie wszystkich wymogów, jakie nakładały na niego zalecenia

producenta i przepisy prawa. Przekonujący dla Sądu Okręgowego był argument prokuratora podważający pierwszoinstancyjną kwalifikację prawną zachowania oskarżonego, sprowadzający się do tego, iż skoro użytkownik zbiornika (a nie jego żona czy inny pracownik, upoważniony do otwarcia bramy i pokrywy zbiornika) ma obowiązek zapewnienia bezpiecznej dostawy oleju, to pomiędzy zachowaniem Z. W., który tego nie uczynił, a powstaniem pożaru w dniu 13 sierpnia 2018 r. rzeczywiście zaistniał związek przyczynowo-skutkowy. Następstwem powyższego stwierdzenia była zmiana kwalifikacji prawnej na art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i 3 kk, albowiem w wyniku tego pożaru B. N. doznał obrażeń ciała w postaci oparzeń termicznych 13 % powierzchni ciała, tj. prawnej kończyny górnej, policzka prawego, karku i kończyny górnej lewej, które to naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni 7.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego Z. W. winnym tego, że w dniu 13 sierpnia 2018 r. w M., powiecie (...), województwa (...), będąc właścicielem Zakładu (...) przy ul. (...) w M., wbrew przepisom § 4 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2020 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (DZ. U. nr 109, poz. 719) oraz dokumentu o nazwie „Zalecenia przeciwpożarowe instalowania i eksploatacji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

zbiorników z polietylenu na olej na olej napędowy na potrzeby własne osoby fizycznej, przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolniczego (...) firmy (...) Sp. z o.o.”, nieumyślnie spowodził zdarzenie, które zagrażało mieniu w wielki rozmiarach, mające postać pożaru przenośnego dwupłaszczynowego zbiorników z polietylenu na olej napędowy (...) o pojemności 2500 dm³, ciągnika samochodowego marki V. (...) o nr rej. (...) z olejem napędowym, obiektów budowanych, sprzętu budowlanego oraz pojazdów, w ten sposób, że dopuścił do tankowania przez B. N. olejem napędowym w/ w zbiornika, posadowionego przy ścianie hali magazynowej bez zachowania wymaganej odległości 5 m od obiektów budowlanych oraz nieposiadającego instalacji do napełnienia zbiornika, która winna mieć szczelne podłączenie od cysterny do zbiornika i być skutecznie uziemiona linką miedzianą o odpowiednich parametrach, na skutek czego uległo zniszczeniu mienie stanowiące jego współwłasność małżeńską z D. W. o wartości 482.797 zł, mienie D. G. o wartości 204.250 zł, G. P. o wartości 147.622,17 zł, H. W. o wartości 10.019,81 zł oraz (...) S.A. z siedzibą w Ł. o wartości 450.000 zł, co stanowią łączną wartość szkody w kwocie 1.294.728,81 zł, przy czym na skutek zdarzenia B. N. doznał obrażeń w postaci oparzeń termicznych 13 % powierzchni ciała, tj. prawej kończyny górnej, policzka prawego, karku i kończyny górnej lewej, naruszając czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni i zakwalifikowanie przypisanego mu czynu z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Stwierdzona przez Sąd Okręgowy zasadność zarzutu prokuratora skutkowałą dokonaniem w zaskarżonym wyroku zmian reformatoryjnych dotyczących kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu jako wyczerpującego znamiona art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.		
Lp.	Zarzut	
7.	Obraza prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 kk , poprzez zaniechanie orzeczenia od oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz G. P. oraz obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia na rzecz B. N., w sytuacji gdy w toku postępowania pokrzywdzeni złożyli stosowne wnioski, co obligowało Sąd I instancji do zastosowania przepisu art. 46 § 1 kk i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Brak orzeczenia o środkach kompensacyjnych był uzasadniony przy przyjętej przez Sąd I instancji kwalifikacji prawnej czynu, przy którym pokrzywdzeni nie występują. Zmiana opisu czynu i jego kwalifikacji prawnej dały asumpt do zmiany rozstrzygnięcia w tym przedmiocie.		

W sytuacji złożenia przez pokrzywdzonych wniosków o naprawienie szkody, orzeczenie przez Sąd tego obowiązku jest obligatoryjne. W przedmiotowej sprawie pokrzywdzeni G. P. i B. N. złożyli stosowne wnioski w formie pisemnej (k. 675 i 747) oraz ustnie na rozprawie sądowej w dniu 12 stycznia 2021 r. (k. 777). Możliwość orzeczenia środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody ma ułatwić pokrzywdzonemu kompensatę uszczerbku doznanego w wyniku przestępstwa. Kwota 147.662 zł orzeczona od oskarżonego na rzecz G. P. była zgodna ze złożonym wnioskiem i opowiadała wartości zniszczonego paliwa. Szkoda dotycząca ciągnika i naczepy została pokrzywdzonemu zrekompensowana przez ubezpieczyciela (k. 718v). W sytuacji skazania oskarżonego za czyn z art. art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w wyniku którego B. N. doznał obrażeń ciała w postaci rozległych oparzeń termicznych kwota 10.000 zł, w ocenie Sądu Okręgowego, stanowiła w pełni uzasadnione i wyważone rozstrzygnięcie. Jednocześnie, w kontekście wniosku pochodzącego od B. N. dotyczącego kwoty 40.000 zł, dodać należało, iż niezaspokojona część roszczenia, zgodnie z art. 46 § 3 kk, może być dochodzona przez tego pokrzywdzonego w drodze postępowania cywilnego, w sytuacji, w której uzna on rozstrzygnięcie sądu karnego za zaniżone i przez to niesatysfakcjonujące.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie od oskarżonego obowiązku naprawienia szkody

zasadny

częściowo zasadny

na rzecz G. P. oraz obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia na rzecz B. N.;	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku o zasądzenie środków kompensacyjnych na rzecz pokrzywdzonych. Wysokość kwot wyjaśniono powyżej.		
Lp.	Zarzut	
8.	Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary wobec oskarżonego Z. W., polegająca na wymierzeniu mu kary grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, każda w wysokości 50 (pięćdziesięciu) złotych, podczas gdy okoliczności sprawy, świadczące o stopniu winy oskarżonego, społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, jak również cele wychowawcze, a także zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, przemawiają za wymierzeniem Z. W. kary grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Surowsza w stosunku do pierwszoinstancyjnej kwalifikacja prawna przestępstwa popełnionego		

przez oskarżonego, przy wszystkich podanych przez prokuratora okolicznościach obciążanych oskarżonego, których Sąd Rejonowy albo nie uwzględnił albo nie nadał im właściwej rangi i znaczenia, skutkowałą wydaniem w tym względzie rozstrzygnięcia reformatoryjnego zaostrzającego wymierzoną karę. Rażąca niewspółmierność kary jest uchybieniem, o którym można mówić jedynie wówczas, gdy suma zastosowanych kar i środków karnych, wymierzonych za popełnione przestępstwo, nie odzwierciedla należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie zapewnia realizacji celów kary. Ponadto, orzeczona kara może być uznana za niewspółmierną, gdy nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnionego czynu, jak i osobowości sprawcy. Co do zastosowania przepisu art. 37a kk w orzeczeniu o karze wymierzonej oskarżonemu Sąd Okręgowy zgodził się z Sądem I instancji, aczkolwiek co do ilości stawek dziennych grzywny już nie. Oskarżony swoim zachowaniem wprawdzie nieумыślnie (bo z pewnością nie chciał ani nie godził się z możliwością wywołania na swej posesji wielkiego pożaru), ale naruszył dobro znacznej wagi, jakim jest bezpieczeństwo powszechne. Rozmiary wyrządzonej szkody dotyczyły mienia znacznej wartości przekraczającej 1 mln złotych – dokładnie 1.294.728,81 zł oraz powstania u B. N. obrażeń w postaci oparzeń termicznych 13 % powierzchni ciała. Zachowanie oskarżonego doprowadziło do postania rozległego pożaru, który zagrażał życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach, a jedynie sprawna akcja służb ratowniczych spowodowała,

że ów pożar nie uległ dalszemu rozprzestrzenieniu. Prokurator w kontekście art. 33 § 3 kk słusznie podkreślił, że Z. W. posiada wiele ruchomości, jak i nieruchomości, a jego miesięczny dochód wraz z żoną wynosi ok. 20.000 zł. W takich okolicznościach nie sposób było podzielić argumentacji Sądu Rejonowego, że orzeczona w I instancji kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia jego społecznej szkodliwości oraz uwzględnia całokształt dotyczących go okoliczności osobistych. W przekonaniu Sądu Okręgowego, należy zważyć bilans i kompilacja okoliczności obciążających i łagodzących prowadzą do wniosku, iż współmiernym rozstrzygnięciem o karze będzie kara grzywny dwukrotnie wyższa niż orzeczona, w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 50 zł.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku o zaostrenie kary wymierzonej oskarżonemu.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Rozstrzygnięcie o winie oskarżonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezasadność apelacji obrońcy oskarżonego i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Właściwa kwalifikacja prawna czynu i sam opis czynu przypisanego oskarżonemu. Rozstrzygnięcie o karze.</p> <p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>1. oskarżonego Z. W. uznał za winnego czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia wyczerpującego znamiona występku z art. 163 § 1 pkt 1 i § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 163 § 2 kk w zw. art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk za przypisany czyn wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych;</p>	

<p>2. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od Z. W. na rzecz G. P. kwotę 147 662 (sto czterdzieści siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dwa) zł tytułem naprawienia szkody;</p> <p>3. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od Z. W. na rzecz B. N. kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Kwalifikacja prawna czynu oskarżonego # rubryka 3.6</p> <p>Kara # 3.8</p> <p>Środki kompensacyjne # rubryka 3.7</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
-----	-----
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 634 kpk i art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd Okręgowy zasądził od Z. W. na rzecz B. N. i G. P. po 1344 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tychże kosztów zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z ust. 7 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.).
IV.	Sąd zasądził też od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1000 zł tytułem opłaty za obie instancje i 20 zł wydatków postępowania odwoławczego - w tym zakresie również na podstawie art. 10 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia

23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. z dnia 8.08.1983 r., z późn. zm.).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana